

stak de zakdoek weer weg nadat ik er een blik in had geworpen om te kijken of ik iets interessants had geproduceerd.

“Mag ik vijf gram hasj?” zei ik tegen een personeelslid van de coffeeshop.

“Mete, je bent wel rijk vandaag. Normaal gesproken koop je maar één gram.”

“Gisteren was ik in het casino en raad eens wat de uitslag was?” zei ik met een grijns op mijn gezicht.

Hij begreep me en we moesten er beiden om lachen.

In de coffeeshop zag ik mijn vrienden: Atilla, van Turkse afkomst, Ramsis, van Egyptische afkomst, Leonardo, van Italiaanse afkomst en Amir van Marokkaanse afkomst. Kasper en Henk zijn van Nederlandse afkomst, Juremi, van Antilliaanse afkomst en Raza, van Pakistaanse afkomst. Ze waren allemaal aan het blowen, behalve Raza en Leonardo. Leonardo was een jaar geleden gestopt met blowen en Raza blowde nooit. Ik kende Raza niet goed, hij was een goede vriend van Kasper.

Iedereen die ik kende was gekomen omdat Ajax tegen PSV moest spelen. Het leek wel of er mist hing, je kon geen drie meter verder zien door de rook die ze uitbliezen. Ik stikte bijna en moest hoesten doordat ik ook een beetje ziek was.

Ik groette de jongens allemaal en ging zitten.

“Hé Lange, je bent laat,” zei Ramsis.

Ik werd Lange genoemd, omdat ik bijna twee meter lang ben.

“Hoezo, hadden we een afspraak dan?”

“Nee, maar normaal gesproken ben je er wel eerder.”

“Ja, vandaag niet,” zei ik kortaf. “Ik ga maar een joint draaien.”

“Mag ik een sigaret van je?” vroeg Ramsis.

Weer eentje die geen sigaret heeft, dacht ik. Vervolgens gaf ik hem een sigaret.

Raza kwam naar mij toe. Hij was altijd netjes gekleed, hij was een oplichter had ik van Kasper gehoord. Een professional, maar wel een gezellige persoon. Op zich mocht ik hem wel, maar ja, een oplichter is een oplichter. Je moet wel altijd op je hoede zijn met zo iemand.

“Mete,” zei Raza, “wat ga je zo doen? Kom, we gaan naar de gokhal, even ons geluk proberen. Wie weet, je had gisteren ook geluk in het casino.”

“Ja, dat klopt, je weet maar nooit. Twee dagen achter elkaar zou wel top zijn.”

Onderweg naar de gokhal vroeg Raza: "Mete, wil je snel geld verdienen?"

"Ja natuurlijk, hoezo?"

"Ik ga tienduizend op je rekening laten storten en jij krijgt twintig procent van mij. Wat denk je daarvan?"

Ik berekende het even snel, dat was tweeduizend. Dat is geen slecht geld, dacht ik. Ik keek hem wel sceptisch en onderzoekend aan, want zoals ik al zei: hij was een oplichter.

"Waarom zou je me zomaar tweeduizend geven?" Vraag het maar aan iemand anders. Ik heb dat geld niet nodig," snauwde ik.

Ik ging er niet mee akkoord, omdat ik wantrouwig was door de verhalen die ik eerder had gehoord over Raza en ik had die tweeduizend euro niet echt nodig.

Later zat Raza met Kasper te praten. Ze liepen voor mij uit, maar ik dacht: ze hebben het zeker over die tienduizend euro. Nadat ze uitgepraat waren en Raza met Juremi begon te praten, ging ik naar Kasper en vroeg: "Waarover zat je te praten met Raza?"

"O, niets," zei hij kortaf.

Spottend zei ik: "O, dat gepraat over niets duurde wel erg lang."

Ik kreeg niets los bij Kasper, dus liet ik het onderwerp rusten.

We gingen met zijn vijven naar het casino: Raza, Kasper, Juremi, Atilla en ik. Het werd een catastrofe, althans voor mij, ik verloor drieduizend euro, en iedereen ging naar huis toen het sluitingstijd was.

Hoofdstuk 3

Op dinsdag had ik geen zin om te werken. Ik dacht: ik neem de hele week vrij en ga me ziekmelden. Ik belde naar Richard, mijn leidinggevende, en zei: "Richard, goedmorgen, met Mete."

"Goedmorgen, Mete."

"Richard, ik wil me ziekmelden, want ik ben heel erg verkouden. Het komt door het koude weer, denk ik."

"Oh, jammer. Beterschap. Wanneer denk je dat je weer kunt werken?"

Wat voor een vraag is dat? dacht ik. "Als ik me beter voel, bel ik je op," zei ik.

"Oké, Mete. Beterschap."

Nadat ik klaar was met het gesprek met Richard, ging mijn telefoon over. Raza belde.

"Hey Mete, ik ga samen met Kasper naar de gokhal. Ga je mee?"

Het was elf uur in de ochtend. Werkt Kasper niet? dacht ik. Raza was sowieso vrij, omdat hij geen werk had.

"Dat is goed. Kom me maar ophalen."

We gingen gokken en het was weer geen goede dag voor mij en Raza. Kasper won wel. Ik wist wel dat die tienduizend euro op Kaspers bankrekening was gestort, want anders zouden ze toch niet naar de gokhal gaan? Gisteren hadden ze beiden geen geld. Om dat te raden, hoef je niet slim te zijn. Maar ze wilden me daarover niks vertellen en ik vroeg ook niks.

Onderweg naar huis, toen Kasper weg was, vroeg Raza: "Lange, kan ik niet werken waar jij werkt? Hebben ze toevallig nog personeel nodig?"

Ik keek hem met argwaan aan en impulsief zei ik: "Ik kan het wel voor je vragen, misschien hebben ze wel personeel nodig. Ik ga morgen voor je bel-len. Je hoort van me."

"Oké, dank je, Mete," zei Raza.

De volgende dag belde ik Richard.

"Goedmorgen, met Richard."

"Goedmorgen Richard, met Mete."